

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/201912,412-Akt-oskarzenia-przeciwko-Januszowi-B.html>
01.03.2026, 03:16

412. Akt oskarżenia przeciwko Januszowi B.

28.05.2024

Prokurator Oddziałowej Komisji ŚZpNP w Katowicach w dniu 8 maja 2024 roku skierował do Wojskowego Sądu Garnizonowego we Wrocławiu akt oskarżenia przeciwko Januszowi B. – byłemu prokuratorowi Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Gliwicach.

Janusz B. został oskarżony o to, że w dniu 20 grudnia 1981 roku, w Gliwicach, bezprawnie zastosował wobec Grzegorza D. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, zarzucając zatrzymanemu, że sporządził, a następnie przewoził w celu rozpowszechnienia oświadczenia, zawierające fałszywe wiadomości *nawołujące do organizowania strajków i niepodporządkowania się decyzjom władz państwowych, co mogło wywołać niepokój publiczny lub rozruchy*, a następnie podczas rozprawy przed Sądem Śląskiego Okręgu Wojskowego złożył wniosek o uznanie pokrzywdzonego winnym popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wymierzenie za ten czyn kary 7 lat pozbawienia wolności.

Przeprowadzone w tej sprawie śledztwo przez Oddziałową Komisję ŚZpNP wykazało, że Janusz B. zastosował wobec Grzegorza D. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania mimo braku wymaganego zezwolenia na ściganie, albowiem pokrzywdzony pełnił w tym czasie funkcję asesora Sądu Rejonowego w Mikołowie, a zatem chronił go immunitet sędziowski, ponadto jego działalność nie stanowiła czynu zabronionego, również w świetle przepisów prawa PRL, bo rozpowszechnianie oświadczeń niezawierających fałszywych treści nie wypełniało znamion przestępstwa. Sporządzone przez niego oświadczenia stanowiły wyłącznie wyraz sprzeciwu wobec sytuacji panującej w kraju w okresie obowiązywania stanu wojennego.

Te działania wobec Grzegorza D. stanowiły represję i poważne prześladowanie z powodu przynależności do określonej grupy społecznohistorycznej, która sprzeciwiała się bezprawnemu wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego oraz pozbawianiu obywateli podstawowych praw i wolności.

Czyny zarzucone w akcie oskarżenia zostały opisane w art. 165 § 2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

W dniu 2 sierpnia 2024 roku Wojskowy Sąd Garnizonowy we Wrocławiu wydał postanowienie o umorzeniu postępowania karnego z uwagi na brak wymaganego zezwolenia na ściganie oskarżonego. Prokurator złożył do Wojskowego Sądu Okręgowego zażalenie na powyższe postanowienie sądu w dniu 7 sierpnia 2024 r., wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

W dniu 2 października 2024 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał postanowienie o nieuwzględnieniu zażalenia prokuratora na postanowienie Wojskowego Sądu Garnizonowego z dnia 2 sierpnia 2024 r. o umorzeniu postępowania w sprawie z uwagi na brak wymaganego zezwolenia na ściganie i utrzymał je w mocy. Sąd w całości podzielił argumentację sądu I instancji.

W dniu 13 lutego 2025 r. Dyrektor Głównej Komisji ŚZpNP skierował kasację od powyższego wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu. W dniu 11 lutego 2026 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu we Wrocławiu.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)